

SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE

2009

*MIĘDZYKARODOWE STOWARZYSZENIE POMOCY
„SŁYSZĘ SERCE”*

*UL. SKARBOWA 28, 91-473 ŁÓDŹ
tel./fax 042 616 09 69*

poczta@slyszeserce.org.pl, www.slyszeserce.org.pl

*Nr konta: Raiffeisen Bank Polska S.A. **89 1750 1093 0000 0000 0151 5004***

*To, co możesz uczynić
jest tylko maleńką kroplą w ogromie oceanu,
ale jest właśnie tym,
co nadaje znaczenie Twojemu życiu.”
A. Schweitzer*

O Międzynarodowym Stowarzyszeniu Pomocy „Słyszę Serce”:

Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” od 1993 roku działa na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Pierwotnie działalność organizacji skupiała się na pomocy osobom niesłyszącym, z czasem rozszerzała swój zakres na wsparcie i rehabilitację osób niepełnosprawnych w szerszym kontekście. W 1997 r. MSP „Słyszę Serce” utworzyło Regionalne Centrum Wolontariatu w Łodzi, a w roku 1997 Centrum Promocji i Rozwoju Inicjatyw Obywatelskich „Opus”, które stanowią już samodzielne organizacje.

Stowarzyszenie rozszerza systematycznie swoją działalność na rzecz osób z grup zagrożonych marginalizacją, tworząc odrębne programy wsparcia dla poszczególnych grup podopiecznych, w ramach których realizowane są stałe oraz jednorazowe projekty. Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” jako organizacja prowadzi:

- od 1993 roku - Świetlico – Klub dla Niesłyszących;
- od 2002 roku - Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Dzieciaka”;
- od 2003 roku - Warsztaty Terapii Zajęciowej „Słyszę Serce”;
- od 2005 roku - Świetlicę Socjoterapeutyczną „Słyszę Dzieciaka”;
- od 2007 roku realizuje projekty edukacyjno profilaktyczne związane z problematyką ryzykownych zachowań, ich konsekwencjami zdrowotnymi, HIV/AIDS (zapobieganie, przeciwdziałanie, wsparcie i redukcji zagrożeń z nimi związanych).

Nasza misja:

Misją Międzynarodowego Stowarzyszenia Pomocy „Słyszę Serce” jest demokratyzacja życia społecznego i wspieranie rozwoju wspólnot lokalnych, przeciwdziałanie dyskryminacji oraz pomoc i ochrona osób zagrożonych marginalizacją w życiu społecznym, ze szczególnym naciskiem na dobro osób najmłodszych i najbardziej bezradnych.

Jako aktywnie działająca organizacja pozarządowa wciąż poszerzamy ofertę świadczonych usług, wyczuleni na potrzeby wszystkich naszych potencjalnych beneficjentów, współpracujemy z licznymi instytucjami i organizacjami. Swoim zasięgiem obejmujemy centralną Polskę, a swoją działalnością te grupy społeczne, dla których najmniej jest ofert pomocy.

Działalność naszą rozwijamy w zakresie:

- Ochrony i promocji zdrowia.
- Pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywaniu szans tych rodzin i osób.
- Działalności charytatywnej.
- Działalności na rzecz mniejszości.
- Działalności na rzecz osób niepełnosprawnych.
- Promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem.
- Upowszechniania i ochrony praw kobiet oraz działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn.
- Upowszechniania i ochrony praw dziecka.
- Działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych.
- Działalności wspomagającej naukę, oświatę, edukację i wychowanie.
- Wspomagania krajoznawstwa oraz wypoczynku dzieci i młodzieży.
- Promocji kultury fizycznej i sportu.
- Działalności w zakresie ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego.
- Działalności wspomagającej technicznie, szkoleniowo i informacyjnie organizacje pozarządowe i podmioty publiczne.
- Działalności na rzecz porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym.
- Działań na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami.
- Promocji i organizacji wolontariatu.

Nasza wizja:

Otwarci na współpracę, chętni do wymiany myśli, członkowie, wolontariusze i pracownicy Międzynarodowego Stowarzyszenia Pomocy „Słyszę Serce” wierzą, że wspieranie najsłabszych sprzyja urzeczywistnieniu idei zrównoważonego rozwoju społecznego i niwelowaniu dysproporcji, które uniemożliwiają lub co najmniej spowalniają integrację wspólnot lokalnych.

Chcemy być aktywną organizacją zorientowaną na potrzeby osób, które z powodów ekonomicznych, czy w wyniku przebytych chorób lub wad wrodzonych są spychane na margines.

Nasze wartości:

Nie wyobrażamy sobie naszej działalności, bez prostego motta „razem łatwiej”. To znaczy, że we wspólnocie z innymi jesteśmy silniejsi, sprawniejsi, efektywniejsi, bliżsi lepszym rozwiązaniom. Nasze umiejętności i zasoby, dodane do innych, tworzą pozytywne zaplecze, konieczne do przezwyciężania problemów dnia codziennego.

Podejmujemy starania, aby w najmniejszą rzecz jaka od nas zależy, włożyć maksimum naszych zdolności i sił. Aby efekt naszej pracy, był najlepszy z możliwych w danym czasie i miejscu.

Podejmując różnorakie działania, z uwagą nasłuchujemy tego, co otoczenie ma do powiedzenia. Czego potrzebuje... Nie chcemy realizować swoich idei, tylko rzetelnie odpowiadać na potrzeby wspólnot lokalnych – na głos człowieka w jego trudnościach.

Jak działamy:

1. Zarządzanie - Stowarzyszeniem zarządza Zarząd. Poszczególne programy są nadzorowane przez koordynatorów – kierowników programowych. Kontrolę wewnętrzną sprawuje Komisja Rewizyjna, zewnętrzną merytoryczną i finansową - instytucje państwowe nadzorujące pracę placówek (Urząd Miasta Łodzi, Wojewoda Łódzki, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Urząd Skarbowy).

2. Zasoby kadrowe - Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” zatrudnia na stałe 26 pracowników. W 2009 roku w ramach umów cywilno-prawnych zatrudnione były 34 osoby. Ponadto na rzecz Stowarzyszenia stałe działa 18 pracowników społecznych.

3. Zasoby finansowe - Stowarzyszenie pozyskuje fundusze na działalność z dotacji udzielanych przez grantodawców na określone działania.

4. Zasoby lokalowe - MSP „Słyszę Serce” dysponuje 3 wyposażonymi lokalami:

- Lokal przy ul. Wspólnej 6 o powierzchni ok. 90 m. kw., gdzie są wydzielone 3 pomieszczenia: do zajęć ruchowych, sala do zajęć tematycznych, kuchnia, toalety, duży taras, zamknięte podwórko.
- Lokal przy ul. Osinowej 24 o powierzchni ok. 146 m kw., gdzie są wydzielone pomieszczenia do zabaw ruchowych, sala szkoleniowo prezentacyjna, sale do zajęć tematycznych w mniejszych grupach, gabinet logopedyczny oraz psychologiczny, łazienki i toalety dostosowane do potrzeb dzieci niepełnosprawnych.
- Lokal przy ul. Skarbowej 28 o powierzchni ok. 436, 10m kw., gdzie są wydzielone pomieszczenia do zajęć ruchowych, sala szkoleniowo prezentacyjna, sale do zajęć tematycznych w mniejszych grupach, biuro, gabinet lekarski, łazienki i toalety.

Zespół Stowarzyszenia „Słyszę Serce”:

Stowarzyszenie ciągle stara się tak dobierać członków do zespołu, aby był to Zespół, który ma wizję i „duszę”. Aby podejmował działania tam, gdzie jest najwięcej do zrobienia. Stąd z jednej strony opieramy swoją wiedzę na kontaktach z liderami polskiego sektora pozarządowego podczas szkoleń, konferencji, spotkań roboczych. Z drugiej strony słuchamy potrzeb środowiska lokalnego i staramy się podejmować efektywne działania.

Nasza codzienność wspierana jest pracą wolontariuszy, stanowiącą nieocenioną pomoc w realizacji konkretnych zadań. Etatowy Zespół wsparty ich zapalem przeformułowuje czasami poglądy na konkretne rozwiązania czy podjęte przedsięwzięcia. „Odświeża” jakby swoją gorliwość w realizacji konkretnych celów społecznych.

Założyciele Stowarzyszenia:

Agnieszka Blomberg

Przemysław Krężel

Małgorzata Pluto – Kowalska

Zarząd Międzynarodowego Stowarzyszenia Pomocy „Słyszę Serce”:

Marek Marusik

Przewodniczący

Wioletta Gawrońska

V-ce Przewodnicząca

Elżbieta Ejsbrejner - Górska

Sekretarz

Tadeusz Adamus

Skarbnik

Marta Kamińska

Członek Zarządu

Komisja Rewizyjna:

Ewa Klita

Maciej Samulski

Magdalena Ungier

PROGRAMY I PROJEKTY STAŁE

Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Dzieciaka”

Pozostając pod urokiem zajęć realizowanych od 2002 roku w naszym Przedszkolu, które dostarczyły dzieciom okazji do cudownej zabawy wypełnionej radosnym działaniem i umożliwiającej odczuwanie wielkiej, dziecięcej satysfakcji z samodzielnego pokonywania trudności, postanowiliśmy te same wzorce i doświadczenie kontynuować w roku 2009.

Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Dzieciaka” jest otwarte dla wszystkich dzieci, a w szczególności dla dzieci z następującymi zaburzeniami rozwoju:

- Opóźnionym rozwojem mowy;
- Opóźnionym rozwojem psychoruchowym;
- Zaburzonym rozwojem percepcji wzrokowej i słuchowej;
- Obniżoną sprawnością grafomotoryczną.

Do Przedszkola Integracyjnego przyjmowane są dzieci od 2,5 do 6 roku życia. W 2009 roku uczęszczało do naszej placówki 37 dzieci, w tym troje z orzeczeniami o kształceniu specjalnym, jedno z orzeczeniem o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju, dwoje z orzeczeniami o niepełnosprawności i troje dzieci posiadających orzeczenie o odroczeniu rozpoczęcia spełniania obowiązku szkolnego. Dwoje dzieci posiada orzeczenie o niepełnosprawności. Pięcioro dzieci jest w trakcie badań i pod stałą opieką poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym jedno dziecko pod opieką poradni psychiatrycznej.

Dzieci przydzielone są do grup pod względem wiekowym: 2,5-4 latki, 5-latki i 6-latki z uwzględnieniem rozwoju intelektualnego i emocjonalnego każdego dziecka. W każdej grupie odbywają się codziennie zajęcia z podstawy programowej MEN, zajęcia dodatkowe i indywidualna terapia logopedyczna i psychologiczna. Ze względu na integracyjny charakter program został odpowiednio dostosowany do wieku i możliwości rozwojowych dzieci przy uwzględnieniu standardów edukacyjnych.

Oprócz zajęć dydaktycznych 8 dzieci uczęszczało na zajęcia z terapii pedagogicznej prowadzone przez dyrektora placówki. Na zajęcia zakwalifikowane zostały dzieci z zaburzonym rozwojem percepcji wzrokowej i słuchowej, z obniżoną sprawnością grafomotoryczną, z opóźnionym rozwojem mowy, z deficytami koncentracji uwagi oraz obniżonym tonusem mięśniowym. 18 dzieci posiadających wadę wymowy lub opóźniony rozwój mowy uczęszczało na zajęcia z logopedii.

Zadaniem psychologa pracującego w naszym Przedszkolu jest współpraca z rodzicami w sprawach rozwojowych dzieci, prowadzenie indywidualnych zajęć z dziećmi potrzebującymi opieki psychologicznej oraz formułowanie wstępnych diagnoz co do ich rozwoju.

Na terenie przedszkola odbywały się zajęcia dodatkowe:

- Gimnastyka korekcyjna – 1raz w tygodniu;
- Język angielski - 2 razy w tygodniu;
- Język migowy - 1 razy w tygodniu;
- Rytmika - 1 raz w tygodniu;
- Religia - 1 raz w tygodniu;
- Taniec - 2 razy w tygodniu;
- Logopedia - 4 razy w tygodniu;
- Terapia Pedagogiczna - 3 razy w tygodniu;
- Terapia Psychologiczna - 4 razy w tygodniu;
- Zajęcia Teatralne - 1 raz w tygodniu;
- Dogoterapia - 1 raz w tygodniu.

Dzieci uczęszczające do Niepublicznego Przedszkola Integracyjnego traktowane są podmiotowo. Mają prawo do zorganizowanego procesu opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznego, zgodnie z zasadami higieny pracy, a w szczególności do:

- Zachowania własnej proporcji między zabawą, nauką i pracą.
- Odpoczynku i czasu na własną inicjatywę.
- Uczestnictwa w zabawie i zajęciach na świeżym powietrzu.
- Rozwijanie w jak najpełniejszym zakresie osobowości, talentów, zdolności umysłowych i fizycznych.

Współczesne koncepcje wychowania przedszkolnego akcentują konieczność uznania naturalnej tendencji rozwojowej, wyrażającej się w aktywności własnej dziecka stanowiącej jeden z zasadniczych czynników rozwoju. Dlatego też w naszej edukacji dziecka przedszkolnego szczególnie pożądaną jest ta odmiana aktywności dziecka, którą określiliśmy jako aktywność twórczą. Jest to aktywność, jaką dziecko podejmuje dla niej samej, dla przyjemności, dla satysfakcji, jaką przynosi

działanie, a nie polecenie, czy na skutek nacisku otoczenia. Kształtowanie się twórczej aktywności dziecka sprzyja między innymi stawianie go w sytuacji problemowo – otwartej poprzez formułowanie różnych propozycji czy gotowych już zadań, które są nastawione na jakiś cel, ale droga do niego ma być odnaleziona czy stworzona przez dziecko. Otwarta sytuacja zadaniowa, otwarta relacja nauczyciel – dziecko oraz otwarta organizacja pracy w naszym przedszkolu stanowią warunki sprzyjające kierowaniu rozwojem dziecka przez jego aktywność twórczą, czyli przez odkrywanie i kreowanie świata przez siebie samego.

Kadra pedagogiczna, pracująca nad stworzeniem programu autorskiego nastawionego na wspomaganie rozwoju umysłowego dziecka wraz z jego edukacją wzbogaconego o techniki twórczego myślenia, kierowała się mottem: „ Dobrze zna się tylko to, czego dokonało się samemu” /Binet/. Zabawy i gry dydaktyczne uznaliśmy za ważny czynnik optymalizujący proces integracji, wychowania i nauczania przedszkolnego. Uruchamiane w ten sposób mechanizmy orientacyjno – poznawcze, motywacyjne i społeczno - wychowawcze w zachowaniach dzieci przyczyniły się do minimalizowania trudności i niepowodzeń. Zabawy oraz gry dydaktyczne stały się określonego rodzaju rozrywką umysłową, a jej wynik był naturalną i bezbolesną dla dziecka oceną jego wysiłków porównywalną z wynikami innych uczestników zabawy. Aktywność dziecka w formie zabawy była bardzo pomocna w rozwijaniu zdolności dostrzegania znaczących elementów obserwowanych faktów i zdarzeń, wskazywaniu różnych zależności i związków przyczynowo – skutkowych.

Bardzo ważną sprawą, którą podjęliśmy jest to, aby na poziomie wychowania przedszkolnego realizować należycie program terapii mowy i słuchu.

Przedszkole promowało również ideę integracji wewnątrzprzedszkolnej oraz ze środowiskiem najbliższym dziecku. Celem kształcenia i wychowania dzieci niepełnosprawnych w naszym Przedszkolu jest przygotowanie ich do względnie niezależnego funkcjonowania w społeczeństwie. Istota integracji, jaką wyznajemy to tworzenie dla tych dzieci, w ich środowisku, którym jest rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza oraz środowisko lokalne, takich warunków, by mogły się one pomyślnie rozwijać, bawić i uprawiać różne rodzaje działalności wspólnie ze swoimi pełnosprawnymi kolegami. Bez względu na rodzaj niepełnosprawności, każde dziecko ma te same pogrzeby osiągnięcia określonych celów.

Integracja nie jest, więc jednostronnym procesem, w którym dzieci niepełnosprawne zostaną włączone do grupy dzieci zdrowych, lecz jest to proces obustronny. Każdy od każdego czegoś się uczy, każdy musi znaleźć swoje miejsce w grupie i porazić sobie z powstającymi trudnościami.

Priorytetem także dla nas i naszych podopiecznych było i jest budowanie więzi międzyludzkich, podobnie jak poczucia godności własnej i szacunku dla wartości. Reforma systemu edukacyjnego wymaga od nas — nauczycieli — podmiotowego i partnerskiego traktowania uczniów. Takie podejście założyliśmy również w ramach współpracy z osobami, które współdecydują o stanie edukacji — rodzicami dzieci.

Aby nasza współpraca nie opierała się na stereotypowym przebiegu informacji i rutynowym zachowaniu, podjęliśmy działania zmierzające do zintegrowania rodziców. Wspólnie zorganizowaliśmy zabawy mikołajkowe, Wigilię, Dzień Babci i Dziadka, Wielkanocne zajaczki, Noc Świętojańską, konkursy plastyczne i muzyczne, Dzień Dziecka, Dzień Matki oraz inne wyjścia i spotkania plenerowe.

Warsztaty Terapii Zajęciowej „Słyszę Serce”

Po rozpoznaniu potrzeb i problemów społeczności lokalnych Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” – rozszerzyło swą działalność na rzecz osób niepełnosprawnych nie tylko słuchowo, ale również upośledzonych umysłowo i niepełnosprawnych ruchowo oraz osób marginalizowanych i defaworyzowanych społecznie, w tym dzieci i młodzieży. Wynikiem poszukiwania rozwiązań i możliwości pomocy wyżej wymienionym grupom było utworzenie w grudniu 2003 r. Warsztatów Terapii Zajęciowej „Słyszę Serce”.

Uczestnicy

Do Warsztatów „Słyszę Serce” uczęszcza 31 podopiecznych powyżej 18 roku życia z orzeczeniem o niepełnosprawności i wskazaniem na WTZ. Są to osoby o różnym stopniu niepełnosprawności i z różnymi dysfunkcjami, ponieważ nasze warsztaty nie dobierają uczestników pod kątem jakiegoś konkretnego schorzenia, lecz dają szansę wszystkim niepełnosprawnym potrzebującym pomocy. Nasi podopieczni to osoby z porażeniem mózgowym, upośledzeni umysłowo z różnym stopniem upośledzenia, aż 8 naszych uczestników na stałe porusza się na wózkach, 1 osoba jest niewidoma, a 2 niedowidzące.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce”-
Sprawozdanie Merytoryczne 2009 r.

W zakresie integracji ze środowiskiem podopieczni prezentowali swoje dokonania oraz informowali zainteresowanych o działalności WTZ podczas następujących działań:

- prezentacja prac podopiecznych na „I Łódzkim Jarmarku Śledzia”;
- prezentacja prac podopiecznych w galerii „Stara Plebania”;
- wystawa prac podopiecznych w Dzielnicowej Bibliotece Publicznej Łódź – Bałuty filia nr 28;
- udział w II festiwalu muzycznym „POLSKA & PERU”;
- koordynacja warsztatów „Decoupage” dla uczniów Szkoły Podstawowej nr 7 w Łodzi.

W zakresie aktywizacji zawodowej i społecznej podopieczni jako uczestnicy wzięli udział w następujących projektach:

- Trening Umiejętności Społecznych „LIFE SKILLS” Fundacja Dzieci i Młodzieży - Przygotowanie i realizacja projektu mającego na celu integrację społeczną oraz naukę umiejętności społecznych dla młodzieży - projekt realizowany jako pierwszy w Europie w WTZ przez osoby niepełnosprawne – 15 osób, praca w projekcie - 8 osób;
- Centrum Doradztwa Zawodowego i Wspierania Osób Niepełnosprawnych Intellektualnie „DZWONI” - Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym – 11 osób (przewidziana kontynuacja w roku 2010);
- udział w praktykach zawodowych w Fundacji Dom W Łodzi - 3 osoby;
- udział w spotkaniu z przedstawicielem Polskiej „Organizacji Pracodawców Osób Niepełnosprawnych - 22 osoby;
- udział w Targach Pracy dla Osób Niepełnosprawnych organizowanych przez Wojewódzki Urząd Miasta Łodzi – 4 osoby;
- dzięki stałej współpracy z wolontariuszami podopieczni mogą nieodpłatnie uczestniczyć w nauce podstaw języka angielskiego i hiszpańskiego.

W zakresie edukacji zdrowotnej podopieczni brali udział w pogadankach wygłaszanych przez pielęgniarkę, pracownika socjalnego, psychologa

Warsztaty współpracują w zakresie praktyk studenckich i wizyt studyjnych z WSHE oraz Wyższą Szkołą Informatyki - wizyta studyjna grupy studentów; z Uniwersytetem Łódzkim - w ramach programu SOCRATES zajęcia praktyczne dla 2 studentów (pedagogika społeczna) z Łotwy; z centrum „Opus” – wizyta studyjna uczestników projektu z Białorusi; z Ligą Kobiet Polskich w zakresie pracy grupy wsparcia dla rodziców; z Dzielnicową Biblioteką Publiczną Łódź – Bałuty filia nr 28 – pogadanka dla młodzieży gimnazjalnej „Prezentacja celów i założeń działania WTZ jako formy rehabilitacji osób niepełnosprawnych”, wystawy prac podopiecznych. Corocznie WTZ biorą udział w akcji PCK „Góra grosza”.

Organizacja zajęć, pracownie, terapia zajęciowa

Zajęcia na Warsztatach odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.30 do 16.30. Uczestnicy są podzieleni na 5 pięcioosobowych grup+1grupa sześcioosobowa, w których odbywają się zajęcia terapeutyczne. W ciągu dnia każda z grup odbywa zajęcia w czterech różnych pracowniach zgodnie z ułożonym grafikiem zajęć. Na warsztaty podopieczni – jeśli wyrażą tylko taką potrzebę - dowożeni są transportem dostosowanym do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym samochodem będącym własnością WTZ „Słyszę Serce”.

Podopieczni korzystają z terapii w pracowniach:

- **gospodarstwa domowego i higieny** - podopieczni uczą się przede wszystkim samodzielności i zaradności życiowej. Tych praktycznych umiejętności nabywają poprzez naukę wykonywania prostych potraw kulinarnych, gotowania, pieczenia, obsługi urządzeń kuchennych, układania menu. W ramach treningu ekonomicznego podopieczni uczestniczą w zajęciach pracowni gospodarstwa domowego wraz z terapeutą planują wydatki i dokonują zakupów. Pracownia wyposażona jest w kuchnię elektryczną z piekarnikiem, kuchnię mikrofalową, lodówkę, zmywarę, drobny sprzęt zmechanizowany, naczynia kuchenne.
- **komputerowej** - podopieczni zapoznawani są z zasadami pracy komputerów, działania internetu, uczą się obsługiwać sprzęt biurowy (drukarki, bindownicę, skaner, kserokopiarę, laminarkę, niszczarkę) i sprzęt fotograficzny (aparaty, kamera wideo).
- **plastyczno-pedagogicznej** - uczestnicy rozwijają zdolności i wyobraźnię plastyczną. Poprzez posługiwanie się nowymi narzędziami stymulują swój rozwój psychoruchowy i sprawność manualną, wspomagają rozwój koordynacji wzrokowo-ruchowej i grafomotoryki, rozwijają i doskonalą zmysły, spostrzegawczość, płynność ruchów rąk, świadomość aktywności plastycznej, zdolności kompozycji i zdolności doboru różnych form przestrzennych. Pracownia ta, jak sama nazwa wskazuje, zajmuje się nie tylko rehabilitacją polegającą na wykonywaniu prac plastycznych, lecz również na kształceniu realizowanym dzięki odpowiedniemu doborowi tematów i umiejętnemu ich przedstawieniu przez terapeutę w trakcie wykonywania dzieł.

- **muzykoterapii** - podstawowym celem muzykoterapii jest relaksacja. Dzięki niej trudna, męcząca gimnastyka - przy muzyce staje się łagodniejsza, przyjemniejsza i mniej bolesna. Zajęcia muzykoterapeutyczne przygotowują i usprawniają do samodzielnego wykonywania podstawowych czynności życiowych oraz przede wszystkim uczą radzenia sobie ze stresem. Oprócz relaksacji uczestnicy w trakcie zajęć mają okazję poznawać instrumenty muzyczne, różne gatunki muzyczne oraz wykonawców. Pracownia wyposażona jest w gitarę, keyboard, instrumenty perkusyjne oraz sprzęt audiowizualny.
- **rękodzieła** - uczestnicy mają możliwość samorealizacji artystycznej poprzez różnorakie techniki plastyczne. Dzieła powstałe w trakcie tych zajęć są prezentowane na wielu konkursach, kiermaszach i wystawach.
- **rehabilitacyjnej** - głównym celem działalności pracowni rehabilitacyjnej jest przywrócenie sprawności fizycznej, jeśli jest to możliwe w danym schorzeniu. Rehabilitacją objęci są wszyscy uczestnicy warsztatów. Ćwiczenia są indywidualne i dostosowane do możliwości podopiecznego. Pracownia wyposażona jest w odpowiedni sprzęt do ćwiczeń – UGUL, rowerek, PowerRider, sprzęt typu „wioślarz” piłki terapeutyczne, specjalistyczną lampę nagrzewającą, wałek rehabilitacyjny, różnego rodzaju drobny sprzęt do rehabilitacji warsztatów.

Podopieczni znajdują się pod stałą opieką:

- **psychologa**, który zajmuje się każdym z uczestników indywidualnie, stawia im diagnozy, pomaga w rozwiązywaniu problemów, uczy ich rozwijać kompetencje społeczne. Z grupy uczestników zostały wybrane osoby do indywidualnej terapii podtrzymującej. Problemy poruszane w trakcie spotkań to: izolacja społeczna, radzenie sobie z niepełnosprawnością, trudności w komunikacji i ekspresji uczuć. Ponadto utworzono małą grupę terapeutyczną, gdzie podejmowane zagadnienia i ćwiczenia koncentrują się wokół: budowania empatii, radzenia sobie ze stresem, komunikacji, treningu asertywności. W ramach swoich obowiązków psycholog przeprowadza również mediacje między podopiecznymi i konsultacje dla rodziców.
- **logopedy**, który w ramach terapii logopedycznej kompleksowo diagnozuje zaburzenia rozwoju mowy i wady wymowy tych spośród uczestników, u których one występują, a następnie ustala główne cele i przebieg terapii logopedycznej dostosowanej do indywidualnych możliwości psychofizycznych pacjenta.
- **pielęgniarki** (do końca lutego 2009r.), która na co dzień udziela doraźnej pomocy medyczno-pielęgniarskiej oraz wdraża swój program pro zdrowotny przeprowadzając pogadanki na temat zdrowia oraz prowadząc
- **pracownika socjalnego** (od marca 2009r.) podopieczni WTZ mają możliwość korzystania z porad i pomocy w zakresie kwestii życiowych i urzędowych. Pracownik socjalny pracuje na podstawie sporządzonych przez siebie indywidualnych planów opieki i pomocy podopiecznym naszej placówki.

Wycieczki, imprezy, konkursy

W roku 2009 uczestnicy WTZ brali udział w licznych imprezach i wycieczkach:

- uroczyste śniadanie wielkanocne;
- piknik rodzinny;
- jednodniowa wycieczka do Warszawy;
- dwudniowa wycieczka do Wolborza;
- wizyty w kinie i w teatrze;
- Udział w warsztatach teatralnych organizowanych przez Sasri;
- Udział w zdjęciach do filmu ŁWF, podopieczni grali epizody w filmie;
- Ogólnopolski Konkurs Plastyczny PFRON „Mój najpiękniejszy dzień w życiu”;
- Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Świat Nikiforów”;
- Zawody Sumo i Unihokeja organizowanych przez DPS Zgromadzenia Sióstr Służebniczek NMP;
- turniej gry w ping – ponga;
- Integrcyjny Turniej WTZ w darcie(rzutki) i bilardzie;
- andrzejki wraz z kadrą – wróżby;
- uroczysta wigilia;
- Festiwal wypieków wielkanocnych „Mazurek 2009”;
- liczne spacerzy do pobliskiego parku;
- wspólnie obchodzone urodziny i imieniny podopiecznych.

W zakresie współpracy z innymi instytucjami:

Warsztaty współpracują w zakresie praktyk studenckich i wizyt studyjnych z WSHE oraz Wyższą Szkołą Informatyki – wizyta studyjna grupy studentów; z Uniwersytetem Łódzkim – w ramach programu SOCRATES zajęcia praktyczne dla 2 studentów (pedagogika społeczna) z Łotwy;. Corocznie WTZ biorą udział w akcji PCK „Góra grosza”.

Kadra

Do kadry Warsztatów Terapii Zajęciowej „Słyszę Serce” w 2009 roku zalicza się: kierownik WTZ, pięciu instruktorów terapii zajęciowej, dwóch rehabilitantów, psycholog, logopeda, pielęgniarka (do końca lutego 2009r.), pracownik socjalny (od marca 2009r.), pracownik administracyjny, kierowca, księgowa, sprzątaczką. W sumie przewidziano 13 etatów na 31 uczestników.

Do obowiązków kadry terapeutów oprócz prowadzenia zajęć warsztatowych należy prowadzenie dokumentacji tychże zajęć, czyli dzienników zajęć, książek uczestników, diagnoz, programów swoich pracowni oraz comiesięcznych sprawozdań.

W zakresie poszerzania kwalifikacji zawodowych instruktorzy terapii zajęciowej i pozostali pracownicy WTZ wzięli udział w konferencjach i szkoleniach, także dotyczących aktywizacji zawodowej i społecznej podopiecznych oraz pozyskiwania funduszy unijnych:

szkolenia:

- choreoterapia - alternatywna forma integracji. Warsztaty terapii tańcem - w poszukiwaniu wewnętrznej siły;
- Makaton - jako nowa forma komunikacji;
- Treningi umiejętności społecznych w rehabilitacji psychiatrycznej;
- Malowanie na jedwabiu;
- Sztuka wyrobu biżuterii;
- Cykl szkoleń poświęcony pisaniu projektów;
- Specjalista personalny i działów kadr;

Zatrudnienie i płace;

konferencje:

- Niepełnosprawni mają głos. Szansa na lepszą przyszłość;

seminaria:

- „Niebieskoocy” seminarium dla nauczycieli dotyczące uprzedzeń i stereotypów.

W całej działalności WTZ „Słyszę Serce” udało się zebrać stałą grupę 31 podopiecznych, którzy korzystając z różnorodnych oferowanych na warsztatach form terapii mają możliwość rozwoju psychofizycznego, zdobywania nowych umiejętności i kompetencji, w miarę możliwości usamodzielniania się, rozwijania własnych zainteresowań oraz poznawania przyjaciół. W szczególności u tych osób, które uczestniczą w zajęciach od początku zauważono poprawę formy psychofizycznej, nabycie nowych umiejętności zarówno praktycznych jak i społecznych, rozbudzenie zainteresowań. Dzięki temu, że podopieczni czują się doceniani, ich nawet najmniejsze postępy są zauważane, nabrali wiary, że mogą pokonać trudności życiowe. Największe postępy można zaobserwować w zakresie motywacji i kompetencji pracy.

Priorytetem na rok 2010 będzie dalsza rehabilitacja i terapia uczestników, której celem ma być stopniowe usamodzielnianie się podopiecznych

Świetlico-Klub dla Nieśłyszących

W sali przy kościele Jezuitów na ul. Sienkiewicza w każdy piątek od godziny 16.00 do 20.00 funkcjonowała świetlica dla dorosłych, aby niesłyszący mieli okazję spotkać się w większym gronie, wspólnie spędzić czas przy filiżance herbaty i ciastku. Całe więc rodziny przychodzą do Świetlicy, gdzie dorośli mogą się dowoli „nagadać” (tzn. „namigać”), bo dziećmi zajmują się wolontariusze, którzy organizują im atrakcyjne zajęcia artystyczne i edukacyjne.

Idea jaka przyświecała przy tworzeniu Świetlico-Klubu, była dość prosta. Zależało nam na stworzeniu miejsca, gdzie niesłyszący mogliby w dowolny sposób tworzyć swój świat – świat ciszy. Dlatego większość inicjatyw jakie są podejmowane w tym miejscu wychodzi ze strony samych podopiecznych. Zarząd Stowarzyszenia ogranicza się do zapewnienia środków na proponowane inicjatywy i do realizowania spotkań tematycznych podnoszących świadomość osób z dysfunkcją słuchu na tematy społeczne, zdrowotne czy finansowe.

W roku 2009 ze świetlicy skorzystało tygodniowo, średnio 120 osób dorosłych oraz około 30 dzieci. W ramach Świetlico – Klubu prowadzono zajęcia dydaktyczne, dyskusje dotyczące interpretacji prawa i przepisów (ZUS, PFRON, MOPS). Odbyły się turnieje sportowe, loterie, spotkania świąteczne i okolicznościowe z udziałem zaproszonych gości. Dla 15 –stu osób Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” udostępniło specjalne bilety bezpłatne na komunikację miejską.

Imprezy okolicznościowe – frekwencja:

- „Jajko Wielkanocne” - 49 osób + goście specjalni
- Dzień Głuchego - 56 osób
- Zabawa Andrzejkowa (wróżby) - 60 osób
- Wieczór Wigilijny - 50 osób + goście specjalni

Punkt Konsultacyjno-Poradniczy dla Niestyszających

Punkt Konsultacyjno-Poradniczy ściśle związany jest z działalnością Świetlico-Klubu, którego uczestnicy są głównymi beneficjentami świadczonych porad z dziedziny psychologii, ubezpieczeń, polityki społecznej. Osobą prowadzącą Punkt Konsultacyjno-Poradniczy jest Pan Ryszard Powązka – tłumacz przysięgły języka migowego, biegły sądowy ds. głuchoniemych.

KONSULTACJE W ZAKRESIE:	ILOŚĆ UDZIELONYCH (OSOBOWO) PORAD I KONSULTACJI:
Prawa karnego	6 osób
Prawa cywilnego	12 osób
Prawa administracyjnego	9 osób
Prawa pracy	8 osób
Sprawy rodzinne	31 osoby
Sprawy majątkowe	5 osób
Różne problemy dnia codziennego	33 osoby
RAZEM	104 osoby

Socjoterapeutyczna Świetlica Środowiskowa „Słyszę Dzieciaka”

Socjoterapeutyczna Świetlica Środowiskowa „Słyszę Dzieciaka” przy ul. Wspólnej 6 w Łodzi jest miejscem gdzie spotykają się dzieci i młodzież z różnych środowisk. Są to dzieci niepełnosprawne jak i ich zdrowi rówieśnicy. Beneficjenci świetlicy, to dzieci z rodzin dysfunkcyjnych, zagrożone patologią społeczną bardzo często są to dzieci z rodzin o bardzo niskim statucie materialnym. Świetlica jest miejscem zapewniającym im opiekę, której często nie mają w domu, wsparcie, pomoc w nauce oraz organizację czasu wolnego. To powoduje, że dzieci zamiast spędzać czas na ulicy, spędzają go w sposób bezpieczny i konstruktywny.

W 2009 roku zajęcia w świetlicy odbywały się od poniedziałku do soboty w godz. 16.00 - 20.00. Dzieci podzielone były na 2 grupy według wieku (6-12 lat, 13 - 18lat).

Świetlica oferuje podopiecznym szereg działań ukierunkowanych na poprawę ich sytuacji, od dożywiania obejmującego dystrybucję pozyskanego od darczyńców jedzenia do domów oraz jednego pełnowartościowego posiłku podczas trwania zajęć świetlicowych, poprzez pomoc w nauce i odrabianiu lekcji, po zajęcia kompensacyjne, terapeutyczne i psychoedukacyjne.

Program świetlicy oparty został na wzbogaconej o elementy kształcenia międzykulturowego socjoterapii, w formie wykluczającej oddziaływania dyrektywne i zorientowanej na kreacji oddolnych inicjatyw sprzyjających demokratycznemu i wolnemu modelowi wychowania. Powyższy model doskonale sprawdza się w ramach funkcjonowania społeczności świetlicy, pełniąc zasadniczą rolę w pracy nad korygowaniem postaw oraz eliminacją traum podopiecznych.

PROGRAMY I PROJEKTY OKRESOWE

„PATCHWORK – rozwijanie pozytywnych zachowań społecznych i kulturowych wśród młodzieży, poprzez kształtowanie postaw tolerancji wobec odmienności kulturowych” - projekt finansowany ze środków Wydziału Edukacji UMŁ

W okresie od 20 lipca 2009 r. do 28 grudnia 2009 r.

Celem nadrzędnym projektu było zaszczepienie u uczestników postawy akceptacji i poszanowania odmienności, a co za tym idzie rozwijanie pozytywnych zachowań społecznych i kulturowych.

Człowiek tolerancyjny to taki, który szanuje odmienne przekonania, wierzenia, upodobania, preferencje, zwyczaje. To ktoś pozbawiony uprzedzeń, także względem odmiennego u innych wyglądu zewnętrznego i sposobu bycia. Brak tolerancji zaostrza konflikty społeczne, antagonizuje członków grupy społecznej. Nietolerancja może prowadzić do zdarzeń wymykających się spod kontroli i przynoszących tragiczne skutki. W odniesieniu do dzieci i młodzieży, nietolerancja nasila zachowania aspołeczne i prowadzi do zaostrzenia konfliktów, wzrostu poziomu agresji. Nietolerancja dla "odmienności" kolegi, koleżanki np., z powodu wyglądu, niepełnosprawności, odmiennego stylu ubierania, może prowadzić do sprowadzenia "odmiennej osoby" do pozycji "kozła ofiarnego".

Projekt był skierowany do młodzieży pochodzącej ze środowisk marginalizowanych - w większości ich domów nie ma podstawowych wzorców moralno – etycznych ani szeroko rozumianej tolerancji. Dzieci – bezpośredni odbiorcy projektu – same doświadczają traktowania w sposób poniżający, są dyskryminowane i naznaczone z powodu swojej niepełnosprawności, zaniedbanego wyglądu, aspołecznych zachowań lub braku umiejętności znalezienia się w codziennych sytuacjach. Czują się odrzucone. Mimo to, wobec innych osób, one same postępują w sposób dyskryminujący nie uświadamiając sobie, że wobec innych zachowują się tak, jak inni ludzie wobec nich.

Zapobieganie stosowania przemocy w rodzinie, zajęcia korekcyjno – edukacyjne dla dzieci i młodzieży w zakresie radzenia sobie ze stresem, agresją, konfliktem – indywidualne i grupowe - projekt finansowany ze środków Wydziału Edukacji UMŁ

W okresie od 16 lutego 2009 r. do 27 grudnia 2009 r.

Głównym celem projektu było zapobieganie stosowaniu przemocy, której sprawcami jest młodzież ze środowisk marginalizowanych.

Część warsztatowa projektu składała się z 13 spotkań dla każdej grupy (w sumie 26 spotkań) trwających po 5 godzin i odbywających się w weekendy. Polegała na połączeniu elementów socjoterapeutycznych z formami wpływu właściwymi dla terapii feministycznej oraz ujęciem systemowym i metodami działań skoncentrowanych na rozwiązaniu. W trakcie warsztatów uczestniczki w bezpiecznych warunkach miały okazję skonfrontować się z destruktywnymi formami przejawiania się zinterioryzowanego przez siebie modelu kobiecości oraz podjąć próbę wymodelowania postawy, która była dla nich korzystną oraz zapewniającą prawidłowy rozwój i bezpieczeństwo

„Pajacyk” – projekt finansowany ze środków Polskiej Akcji Humanitarnej

W okresie od 1 września 2008 r. do 20 czerwca 2009 r.

Przez cały okres trwania projektu dzieci spożywają w świetlicy obiady, w których przygotowaniu same uczestniczą.

„Redukcja szkód zdrowotnych w środowisku osób o wysokim poziomie zachowań ryzykownych” - projekt finansowany ze środków Wydziału Zdrowia Publicznego UMŁ

W okresie od 26 stycznia 2009r. do 27 grudnia 2009 r.

Głównymi **odbiorcami projektu** były kobiety świadczące usługi seksualne, uzależnione, szkodliwie używające i eksperymentujące z substancjami psychoaktywnymi.

Założenia projektu: działania sprzyjające ograniczeniu szkód zdrowotnych i społecznych spowodowanych używaniem środków psychoaktywnych.

Cel główny projektu: ograniczenie szkód zdrowotnych i społecznych spowodowanych ryzykownymi zachowaniami.

Cele szczegółowe projektu:

- motywowanie osób preferujących ryzykowne zachowania do ich zmiany;
- przekazywanie i wzmacnianie właściwych nawyków zdrowotnych;
- zwiększenie dostępu do informacji o instytucjach świadczących pomoc specjalistyczną.

Rezultaty projektu:

- poszerzenie wiedzy o HIV/AIDS;
- bezpieczniejsze zachowania zdrowotne i społeczne;
- przyjęcie odpowiedzialności za swoje zdrowie i zachowanie.

„Program wsparcia dla rodzin i bliskich osób szkodliwie używających i eksperymentujących z substancjami psychoaktywnymi, dotkniętymi dysfunkcją spowodowaną HIV/AIDS” - projekt finansowany ze środków Wydziału Zdrowia Publicznego UMŁ

W okresie od 26 stycznia 2009r. do 27 grudnia 2009 r.

Założeniami projektu były działania służące:

- integracji społecznej i środowiskowej;
- tworzeniu i wspieraniu inicjatyw o charakterze samopomocowym;
- przezwyciężanie indywidualnych barier;
- rozwijanie umiejętności społecznych;
- osobowa ewolucja;
- integracja zewnętrzna i wewnętrzna;
- motywowanie do samodzielnej pracy nad sobą.

Cel główny projektu: zwiększenie dostępności i rozszerzenie oferty profesjonalnej pomocy rodzinom i bliskim im osobom zagrożonych dysfunkcją spowodowaną HIV/AIDS i szkodliwym spożywaniem substancji psychoaktywnych.

Cele szczegółowe projektu:

- Wzmacnianie zdolności adaptacji społecznej;
- Wzmacnianie pozytywnego modelu ról społecznych;
- Poprawa funkcjonowania społecznego i osobistego;
- Wzmocnienie poczucia własnej wartości i godności;
- Wzmocnienie pozytywnego i kreatywnego myślenia;
- Promowanie czynnego udziału w życiu społecznym;
- Wspieranie działań samopomocowych;
- Promowanie zdrowego trybu życia;
- Rozwijanie postawy proaktywnej i kształtowanie umiejętności interpersonalnych;
- Kształtowanie samoświadomości i samorealizacji w sytuacjach osobistych, zawodowych i społecznych.

Rezultaty projektu:

- wzmocnienie pozytywnego modelu ról społecznych;
- pozytywne funkcjonowanie społeczne i osobiste;
- wzrost pewności siebie, poczucia własnej wartości i godności;
- umiejętność pozytywnego i kreatywnego myślenia;
- zwiększenie motywacji do czynnego udziału w życiu społecznym;
- zainteresowanie działaniami samopomocowymi na rzecz środowiska.

Poprzez nasze działania udało się nawiązać kontakt i osobistą więź z naszymi podopiecznymi, wspierać, otoczyć indywidualną opieką, zapewnić wsparcie psychiczne. Przekazując pozytywny model ról społecznych poprzez szacunek, przyjaźń, cierpliwość, dostarczyliśmy wskazówek jak radzić sobie ze stającymi na drodze problemami oraz wiedzy i umiejętności jak samemu można sobie pomóc.

„Poradnictwo w obszarze socjalnym dla osób nie korzystających z oferty profilaktyczno leczniczej, okazjonalnych użytkowników narkotyków i prostytuujących się” - projekt finansowany ze środków Wydziału Zdrowia Publicznego UMŁ

W okresie od 26 stycznia 2009r. do 27 grudnia 2009 r.

Działania w tym obszarze miały na celu zwiększenie dostępności i poszerzenia oferty działań zmierzających do ograniczenia ryzyka szkód zdrowotnych wśród osób używających substancji psychoaktywnych, świadczących usługi seksualne i nie korzystających z oferty profilaktyczno-leczniczej. Projekt był skierowany do osób nie zmotywowanych i obejmował m.in. nawiązanie kontaktu z klientem, działalność informacyjną i motywującą. Projekt był kolejnym etapem naszych działań skierowanych do środowisk o wysokim poziomie zachowań ryzykownych, i jest integralną częścią naszych działań metoda „outreach” polegająca na bezpośredniej pracy w środowisku adresatów projektu.

Celem ogólnym projektu było poszerzenie oferty ograniczania ryzyka szkód zdrowotnych wśród osób używających narkotyków okazjonalnie i prostytuujących się.

Cele szczegółowe projektu:

- motywowanie do kontaktu z placówką ambulatoryjną;
- przekazywanie i wzmacnianie motywacji do zmiany zachowania oraz uczestnictwa w programach profilaktycznych lub leczniczych;
- zwiększenie dostępu do informacji o instytucjach świadczących pomoc specjalistyczną;
- zmniejszenie poczucia bezradności i lęku.

Rezultaty projektu:

- Wzrost świadomości na temat ryzyka związanego z używaniem substancji;
- Wzmacnianie pozytywnego modelu ról społecznych;
- Poprawa funkcjonowania społecznego i osobistego;
- Zwiększenie motywacji do czynnego udziału w programach zdrowotnych i profilaktycznych;
- Zainteresowanie działaniami na rzecz poprawy swojego funkcjonowania osobistego i społecznego.